Drottning Christina Handlade med Slavar

Drottning Kristinas intresse för slavhandeln grundade sig i att Portugal hade ett behov av 600 slavar årligen till plantagen på den västafrikanska ön São Tomé. Portugiserna hade inte skepp som var konstruerade för människofrakt vilket ledde till arbetsbrist på plantagen. Där såg Louis de Geer och Drottning Kristina sin chans att genom att tillhandahålla slavar få in en fot i affärerna. Efter flera decennier av krig kring Östersjön var det svenska hovets finanser svårt ansatta. I och med drottningens kröning, som var ett utmärkt tillfälle att demonstrera Sveriges styrka och stabilitet, lånades betydande summor av bland annat de Geer som på så sätt skaffade sig privilegier.

Ett skäl för svensk slavhandel var tidens skyhöga sockerpris i Europa, genom att leverera slavar direkt till sockerproducenterna utan mellanhänder kunde inköpspriset på socker reduceras. de Geer försäkrade dessutom regeringsrådet om att den tänkta handeln på São Tomé i Guineabukten skulle bli minst lika lönsam som kronans handel i Ostindien. Drottningens förslag att främja Afrikahandel möttes av ett försiktigt motstånd från regeringsrådet.

Oxenstierna såg ett nyupprättat kontrakt med Portugal, där handel med salt ingick, som viktigare. Riksrådets svala intresse hindrade dock inte de Geer från att fortsätta förberedelserna inför Afrikahandeln.
Det hela ackompanjerades av en aktiv medverkan från drottning Kristina som uppenbarligen var av en annan åsikt än Oxenstierna och rådet om slavhandel i Västafrika.
Drottningen befaller riksrådet att förse Arend Gabbers med förmåner som möjliggjorde det för honom att handla med slavar och andra kolonialvaror utan inblandning från andra slavnationer. Han var en erfaren kapten som invandrat några år tidigare från Nederländerna till Sverige.

Drottningen Christina befaller att förse Arend Gabbers med förmåner som möjliggjorde det för honom att handla med slavar och andra kolonialvaror utan inblandning från andra slavnationer.

Han var en erfaren kapten som invandrat några år tidigare från Nederländerna till Sverige.

Med drottningens godkännande seglade Gabbers tryggt mot Afrika utan oro för attacker från konkurrerande länder. De slavskepp som seglade längs den afrikanska kusten utan garantier riskerade nämligen att få lasten stulen av konkurrenter, därför var kontakten med kronan av avgörande betydelse för handel.

Att undvika att stöta på pirater var viktigt

Grabbers färd är väldokumenterad. Enligt dokument från det holländska Västindiekompaniet vid Fort Elmina vid Guldkusten i Afrika.
Färden med skeppet började i Vlie i Nederländerna . Året vat 1645. Skeppet hette Sankt Jacobs-
Det var byggt i Holland. Man seglade till Göteborg. Här ordnades med dokument och dessa innehöll även garantier från Drottning Kristina.
Nästa mål var Calbary i Guineabukten där man skulle byta ylletyg mot slavar. Tre stycken 70 cm tyg per slav. 260 slavar köptes. 30 slavar dog under resan de fick dysenteri.

Elmina-slottet uppfördes av portugiserna 1482 som Castelo de São Jorge da Mina (St. George av gruvslottet), även känt som Castelo da Mina eller helt enkelt Mina (eller Feitoria da Mina), i dagens Elmina, Ghana, tidigare Guldkusten. Det var den första handelsstationen som byggdes vid Guineabukten och är den äldsta bevarade europeiska byggnaden söder om Sahara. Holländarna tog fortet från portugiserna 1637, efter ett misslyckat försök 1596, och tog över hela den portugisiska guldkusten 1642. Slavhandeln fortsatte under holländarna till 1814. 1872 blev den holländska guldkusten, inklusive fortet, en besittning av Storbritannien.

Louis De Geer, född 17 november 1587 i Liège, död 19 juni 1652 i Amsterdam, var en vallonsk-nederländsk-svensk köpman, industriidkare. Han var vän med Axel Oxenstierna och har kallats för "den svenska industrins fader".
Han var även initiativtagare till Sveriges första handelskompani, och han var delaktig i den vinstgivande slavhandeln under 1600-talet.

Resan 1645 med skeppet Sankt Jacobs var en ekonomisk framgång och två nya skepp byggdes.
Skeppen: ”Christina och Stockholms Slott”
Bolag hade redan bildats med namn:
Svenska Afrika kompaniet.
Under femton år fram till 1663 lobbade drottning Kristina aktivt för svensk slavhandel. Ett större antal skepp avseglade mot Afrika från bland annat Amsterdam, Stade och Hamburg.
För att kringgå Portugals rättigheter och få tillträde till de avgörande marknaderna i Afrika författade drottningen ett brev till den portugisiska regeringen som konstaterar att ett kompani grundats och uttrycker en förhoppning om att de portugisiska tjänstemännen i kolonierna underlättade handeln för kompaniet. Ön São Tomé blev slutmål för att leverera slavarna till.

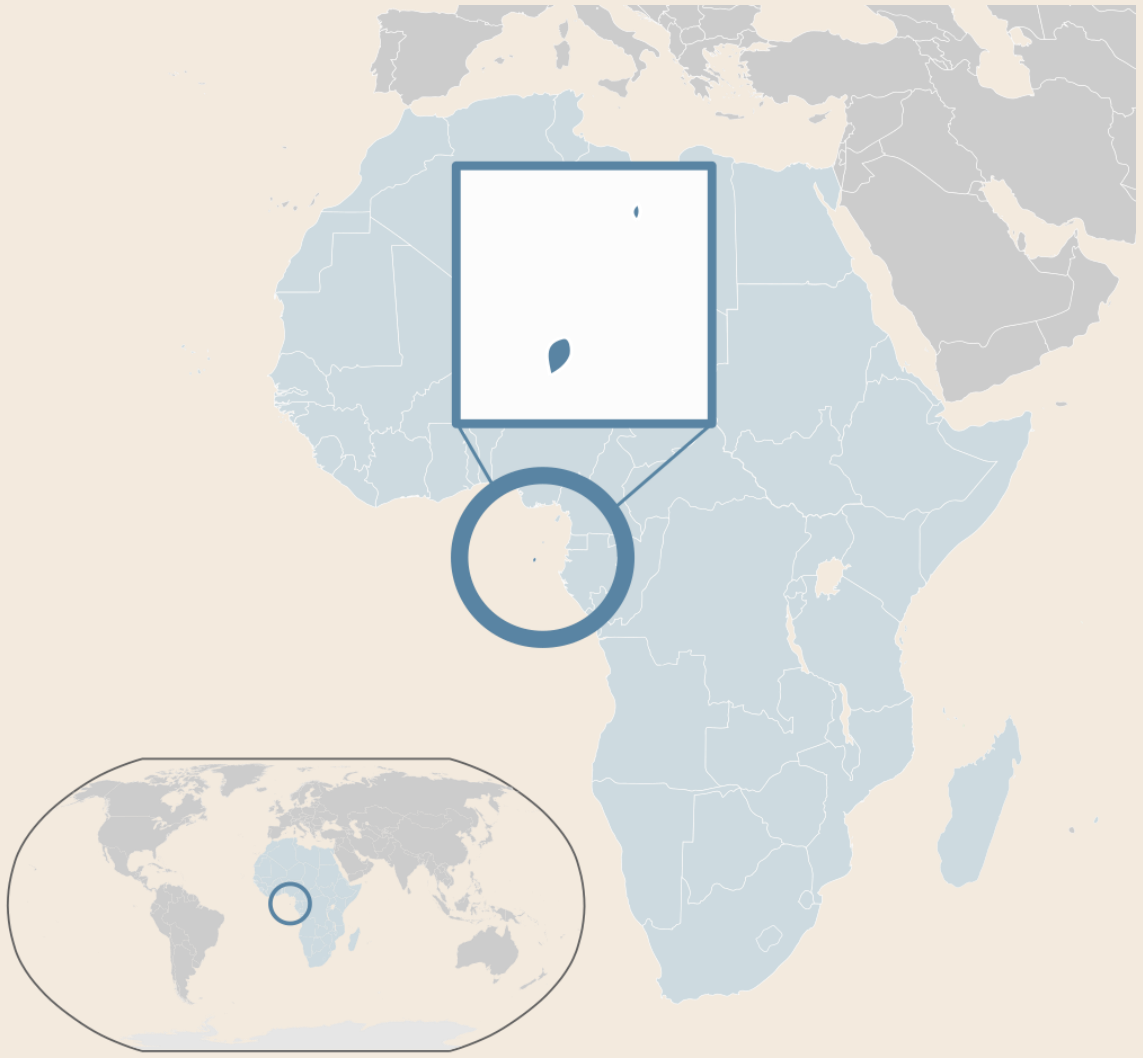

São Tomé och Príncipe upptäcktes och annekterades av Portugal på 1470-talet och var då troligen obebodda. År 1522 inlemmades de i Portugals välde, och portugiserna befolkade dem huvudsakligen med fångar och landsflyktiga judar.

1534 etablerades den första katolska kyrkan av Portugal.
Från början var sockerrörsplantager, som drevs med hjälp av slavar från fastlandet, huvudnäringen.

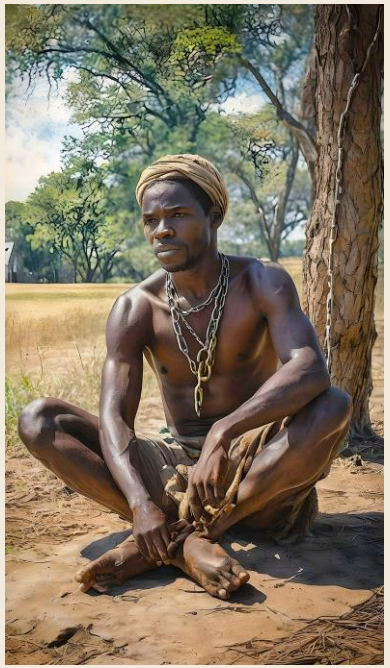

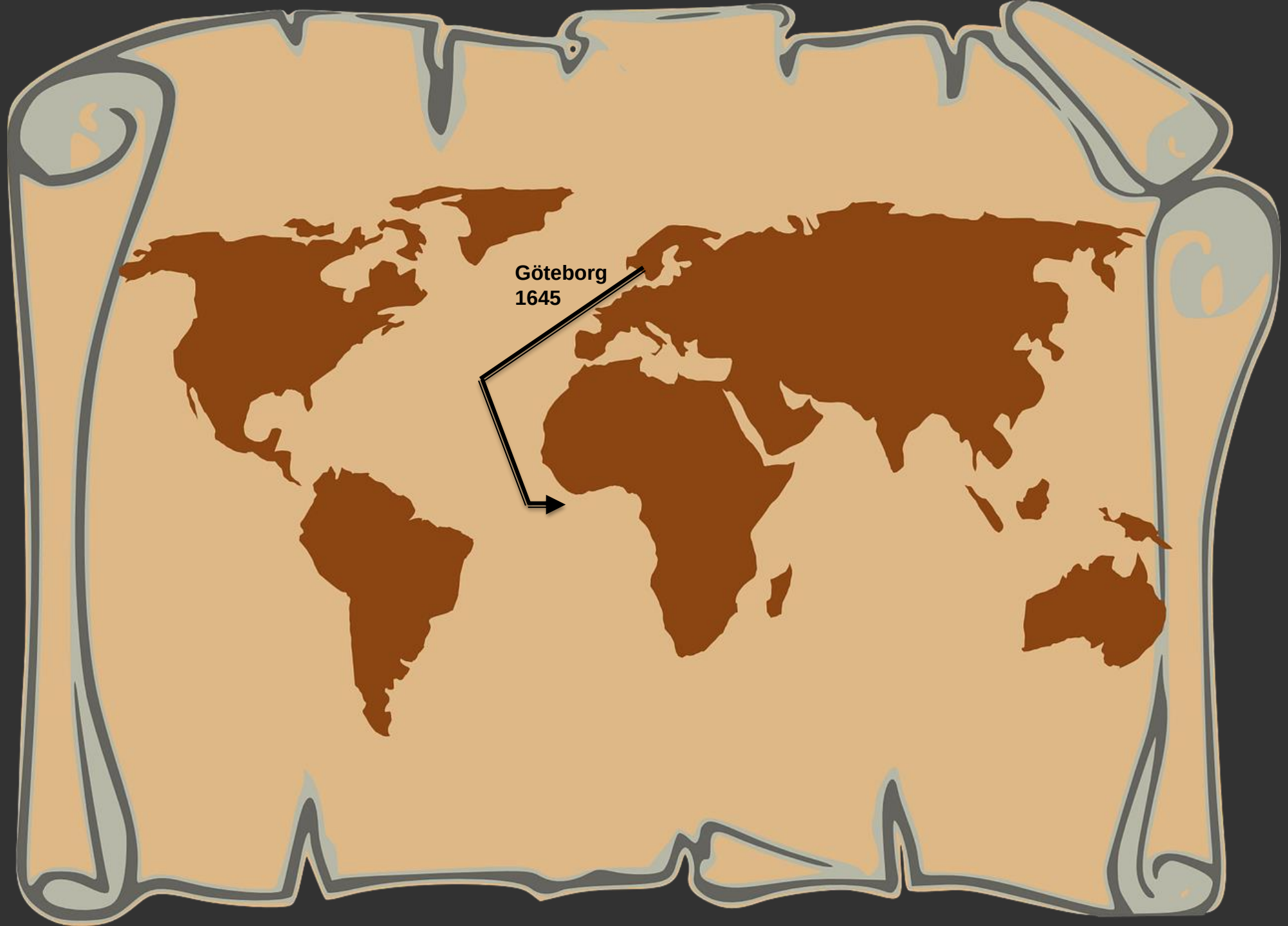
Göteborg
1645

NEGROLAND and GUINEA. with the European Settlements, Explaining what belongs to England, Holland, Denmark &c.
By H. Moll Geographer
15 D. West from London
10 Deg. E. from London
English Miles
100 200 300 400 500
Note, E. Stands for English D. for Dutch
Tropick of Cancer
P. of ZAARA or the DESART
NEGROLAND
GUINEA
Gold Coast
Slave Coast
Grain Coast
Bennin
Zanfara
Guber
Zegzeg
Bito
Cano
Agadez
Tombut
Senega
Galata
Ialoffi
Gambia
Mandinga
Melli
Cape Palmas
Sierra de Leon
Sierra de Lionna
Meczara
Gago
Borno Lake
Bogs of Nub
Regebil
Tibeldera
Temiamo
Great Benin
Princes I. to Portugal
I. St Thomas to Portu.
GULF OF GUINEA.
ATLANTICK OCEAN
Equinoctial Line
Hard Sand
Dry
Shoals of Bonas
Shorbro Fast
Bottewa
Corby Lahoe
Cabo Lahoe
Fort Elmina

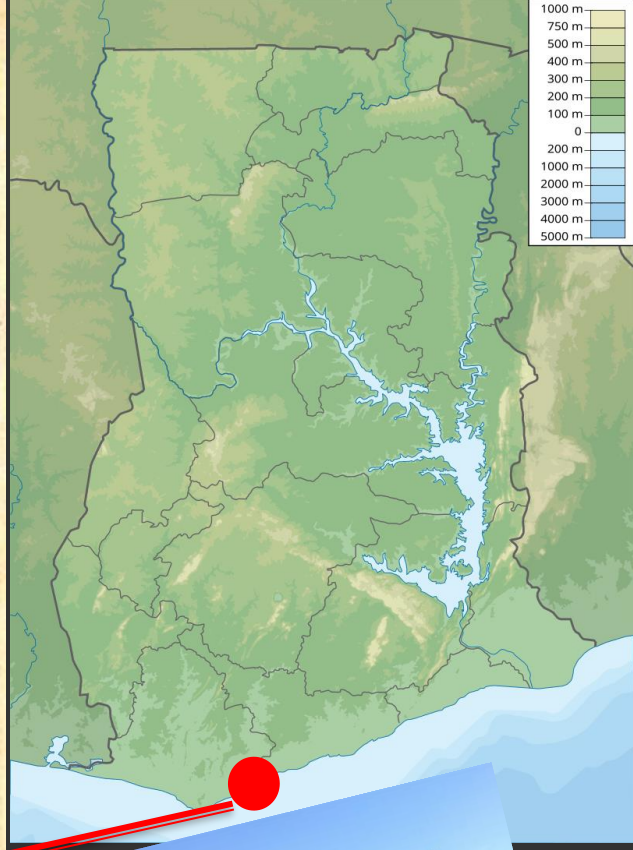
1000 m
750 m
500 m
400 m
300 m
200 m
100 m
0
200 m
1000 m
2000 m
3000 m
4000 m
5000 m

FORT ELMINA

Fort Elmina 1660

Fort Elmina

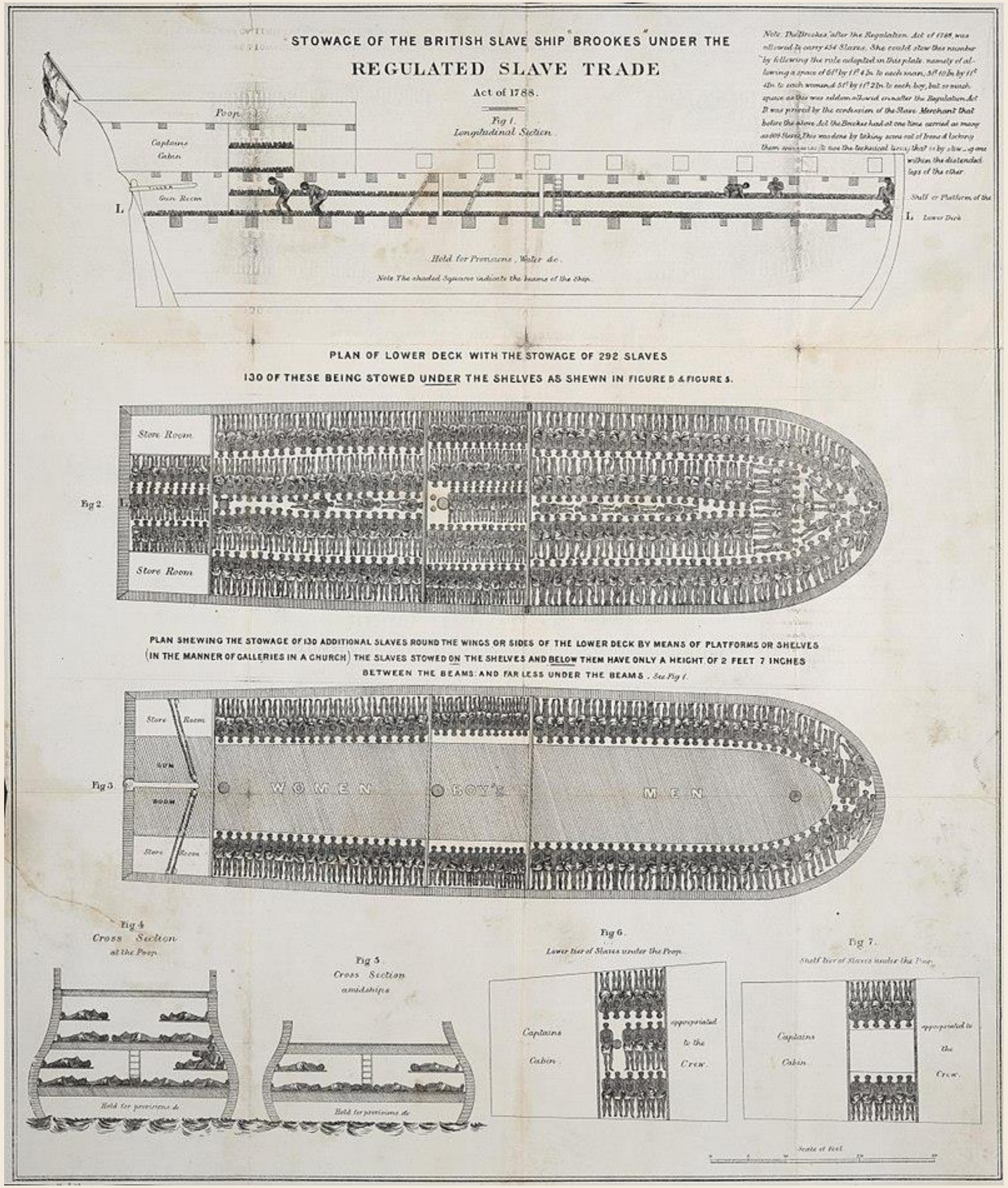
STOWAGE OF THE BRITISH SLAVE SHIP "BROOKES" UNDER THE
REGULATED SLAVE TRADE
Act of 1788.
Fig 1.
Longitudinal Section
Poop
Captains Cabin
Gun Room
Hold for Provisions, Water &c.
Note The shaded Squares indicate the beams of the Ship.
Shelf or Platform of the
Lower Deck
PLAN OF LOWER DECK WITH THE STOWAGE OF 292 SLAVES
130 OF THESE BEING STOWED UNDER THE SHELVES AS SHEWN IN FIGURE 6 & FIGURE 7.
Store Room
Store Room
Fig 2.
PLAN SHEWING THE STOWAGE OF 130 ADDITIONAL SLAVES ROUND THE WINGS OR SIDES OF THE LOWER DECK BY MEANS OF PLATFORMS OR SHELVES
(IN THE MANNER OF GALLERIES IN A CHURCH) THE SLAVES STOWED ON THE SHELVES AND BELOW THEM HAVE ONLY A HEIGHT OF 2 FEET 7 INCHES
BETWEEN THE BEAMS: AND FAR LESS UNDER THE BEAMS. See Fig 1.
Fig 3.
Store Room
GUN ROOM
WOMEN
BOY'S
MEN
Fig 4.
Cross Section
at the Poop
Fig 5.
Cross Section
amidships
Fig 6.
Lower tier of Slaves under the Poop
Captains Cabin
appropriated to the Crew.
Fig 7.
Captains Cabin
appropriated to the Crew.

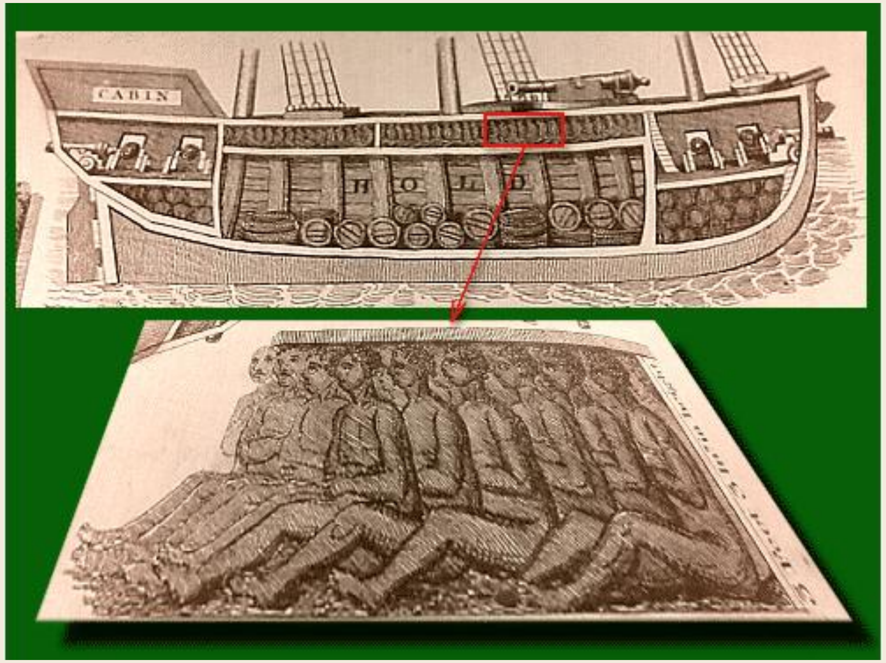
CABIN
HOLD

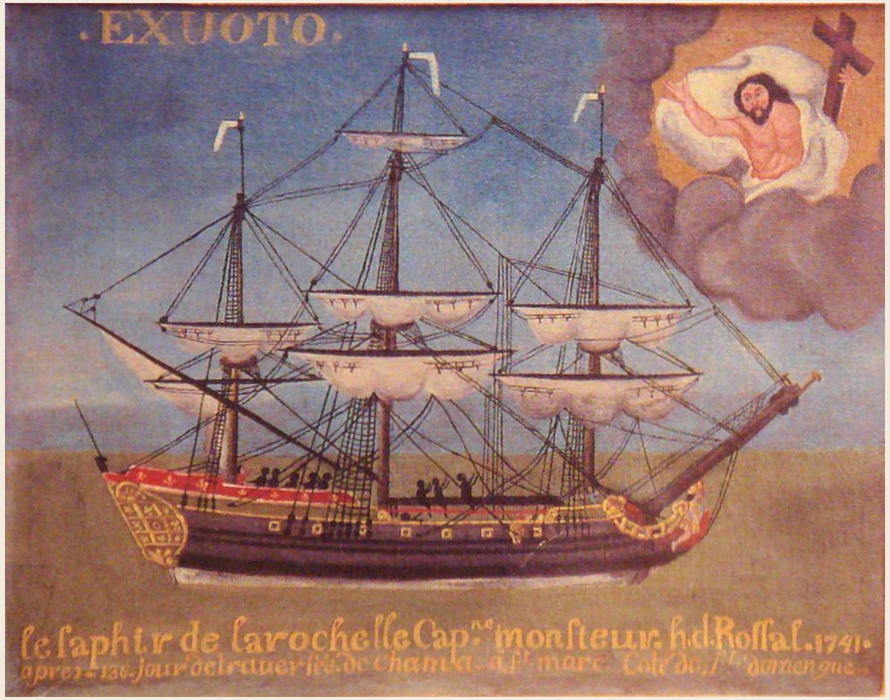
.EXUOTO.
le saphir de larochelle Capne monsieur. h.d.Rossal.1741.

En handelsstation öppnades 1650 i Cabo Corso på Guldkusten och där byggdes också en befästning, Carolusborg. Där arbetade ett antal svenskar men också 200 afrikanska slavar. Kompaniets fartyg seglade till Cabo Corso lastade med tyger, metaller, knivar, smycken och speglar. De återvände med guld, elfenben och socker.

Det var Sveriges krig med Danmark som stoppade Svenska Afrikakompaniets planer på att utöka slavhandeln. Ett danskt krigsskepp erövrade Carolusborg 1658. Visserligen fick Sverige tillbaka fortet efter freden i Roskilde 1658, men då saknade kompaniet pengar och verksamheten lades ner. Holländarna tog över Carolusborg 1663, men förlorade det snart till engelsmännen. Danmark fortsatte däremot med slavhandel över Atlanten under 1600- och 1700-talen. Där fanns Danska Västindien på tre små öar med sockerplantager. Cirka 85 000 slavar fördes över till Amerika på danska skepp.

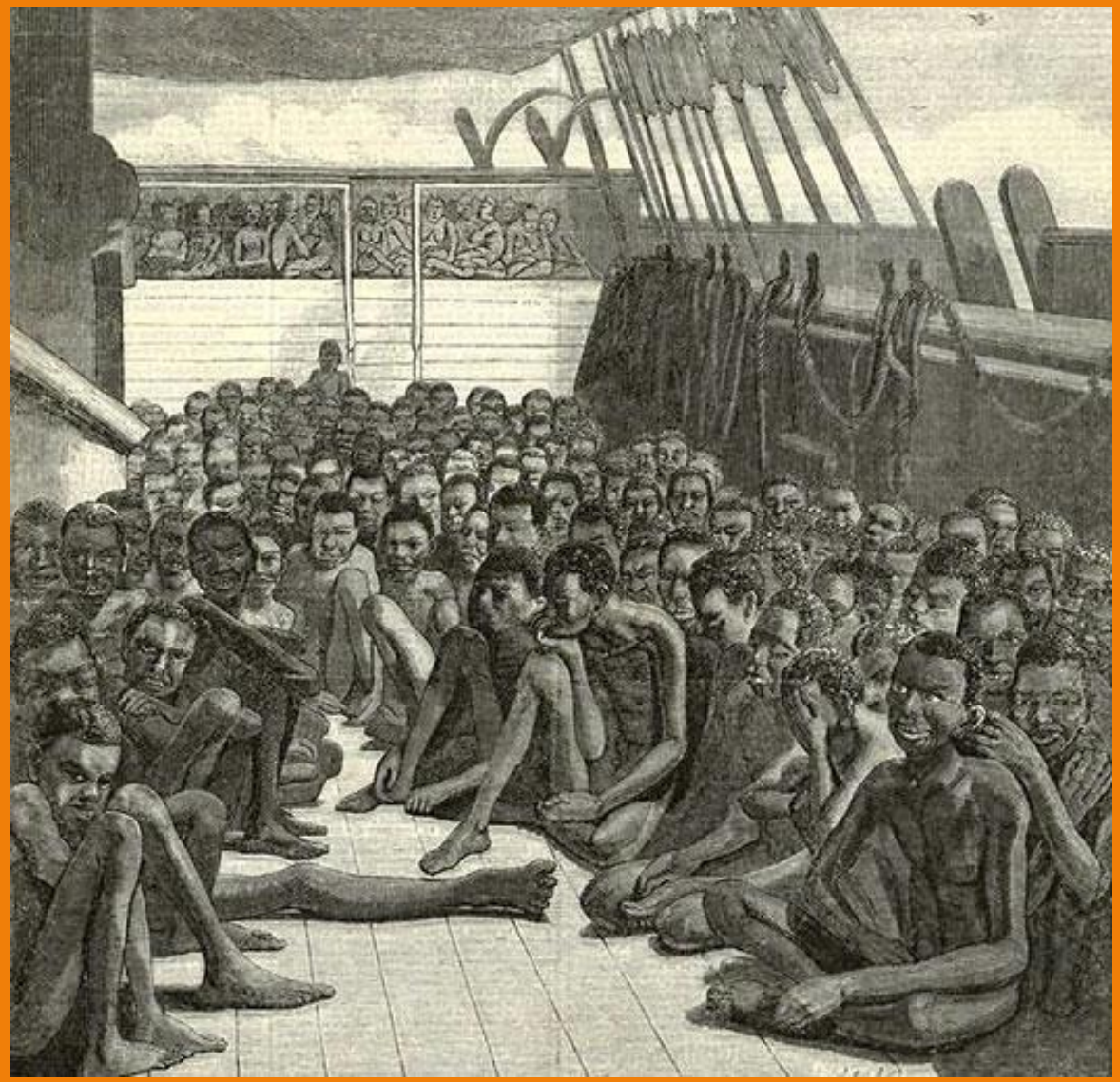

Cabo Corso (under senare tid ofta även kallat Svenska Guldkusten) var en svensk handelskoloni som köptes in år 1650. Kolonin låg vid den västafrikanska sydkusten i nuvarande Ghana, huvudsakligen i och omkring dagens Cape Coast. Cabo Corso köptes 1650 av det Svenska Afrikanska Kompaniet och var i svensk ägo under elva år mellan 1650 och 1658 och 1660–1663. Efter 1663 togs besittningen över först av Nederländerna och därefter av Storbritannien.

Cabo Corso hade svensk anknytning under endast 13 år. Under besittningens samtid användes inte namnet ”Svenska guldkusten”. I stället fortsatte man med det befintliga portugisiska namnet Cabo Corso.

Accara faktori
öster om Fort Carolusborg

Fort Apollonia
svensk ägo 1655–1657, nutida Benyin, Västregionen

Fort Batenstein (även Batensteyn)
svensk ägo 1650–1656, nutida Butri nära Sekondi-Takoradi, Västregionen

Fort Carolusborg (huvudort, även Karlsborg och Cape Coast Castle)
svensk ägo 1650–1658 och 1660–1663, nutida Cape Coast, Centralregionen

Fort Christiansborg (även Osu Castle)
svensk ägo 1652–1658, nutida Osu

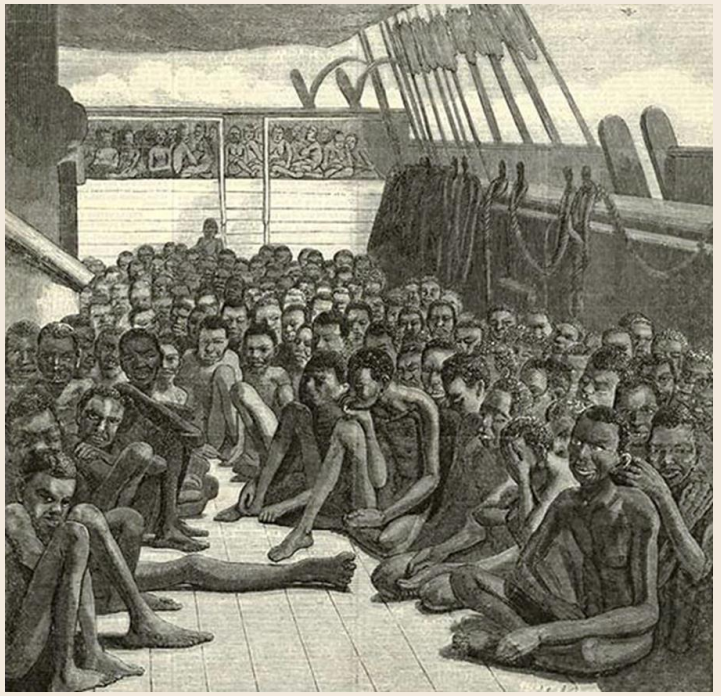

Gemoree faktori
öster om Fort Carolusborg

Fort William (även Anomabo)
svensk ägo 1650–1657, nutida Anomabu, Centralregionen

Fort Witsen (även Taccorari)
svensk ägo 1653–1658, nutida Sekondi-Takoradi, Västregionen

Carolusborg/Carlsborg

Nuvarande Ghana

Carolusborg, även känt som Carlsborg, nu Cape Coast Castle, var ett svenskt handelsfort beläget på den afrikanska Guldkusten (Cabo Corso eller ibland Svenska Guldkusten) i nuvarande Ghana.
Man tror att det redan 1637 kan ha legat en befäst holländsk handelsstation av timmer på platsen. 1652 grundade Henrik Carloff från Rostock ett fort av timmer för den svenske kungen Karl X Gustaf. Det blev därefter ombyggt i sten. Fortet skulle möjliggöra svensk handel på den afrikanska kontinenten, via kolonin Cabo Corso.

Fortet förblev bara i svensk besittning fram till 1658, då det erövrades för den danska kungen – av precis samma Carloff som nu gick i dansk tjänst, med hjälp av upp till 2000 lokala Fetu-krigare. Danskarna fråntogs dock fortet (nu Carlsborg) av holländarna. Det övergick sedan till fetuerna. Fortet blev 1664 en engelsk besittning, varav det fick sitt nuvarande namn.

Fort Christiansborg

Fort Christiansborg, eller numera Osu Castle och The Castle, är en tidigare dansk befästning i Accra, Ghanas huvudstad. Byggnaden var länge presidentresidens, men har numera ersatts av Jubilee House.
I Svensk ägo åren 1652 – 1658.

Fästningen som började anläggas 1659 byggdes som residens åt den danske guvernören, var uppgift det var att administrera danskkontrollerade områden längs Guldkusten.

Fort Christiansborg var ett viktigt brohuvud, ett slavfort, för utskeppningen av slavar. På 1850-talet sålde Danmark Christiansborg[1] till Storbritannien.

Fort Apollonia

Fort Apollonia är ett fort på en udde vid staden Beyin i Jomorodistriktet i västra regionen i Ghana. Udden fick namnet Apollonia av en portugisisk kapten som siktade den på helgonet Apollonias dag.

Sverige anlade en handelsstation i Apollonia på den svenska guldkusten år 1655, som dock lades ned två år senare. Den följdes 1691 av en brittisk handelsstation, som 1768 byggdes ut till ett fort (slavfort).

Engelsk text

Fort Witsen

Fort Witsen, also Fort Tacaray, was a fort on the Dutch Gold Coast, established in 1665 near Takoradi. This fort was destroyed after a few years, and in 1684 the site was abandoned. A map from 1791 shows, however, that the Dutch had renewed their presence in the fort again.[1] The fort was handed over to Britain, along with the entire Dutch Gold Coast, on 6 April 1872, owing to the provisions of the Anglo-Dutch Treaties of 1870-1871.

Swedish: year 1653 - 1658